

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w R.
przy uczestnictwie L. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą

mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca P. sp. z o.o. siedzibą w R. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie z udziałem L. S. A. z siedzibą w W. o wpis.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 4 k.p.c. Skarżący wskazał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: a) czy sąd wieczystoksięgowy jest uprawniony do samodzielnego badania lub kwestionowania okoliczności objętych kognicją Sądu rejestrowego w ramach wniosku o wpis danych do rejestru przedsiębiorców; czy wydanie orzeczenia w postępowaniu o stwierdzenie wadliwości uchwały powołującej członków rady nadzorczej podmiotu będącego stroną umowy ma wpływ na ocenę skuteczności zawarcia tej umowy przez zarząd tego podmiotu powołany wadliwie powołanej rady nadzorczej; w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr 2: czy sąd wieczystoksięgowy jest uprawniony do badania i rozstrzygania okoliczności co do wadliwości lub jej braku w powołaniu rady nadzorczej lub zarządu podmiotu, będącego stroną umowy, której treść i skutki mają zostać ujawnione w księdze wieczystej. Zdaniem skarżącego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na oczywiste naruszenia przez Sąd drugiej instancji ad quem zarówno procedury cywilnej, jak i prawa materialnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak zostało przyjęte w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ

35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w powyżej wskazanym rozumieniu. Zagadnienie, na które wskazano w skardze kasacyjnej, tj. zakres kognicji sądu wieczystoksięgowego w postępowaniu o wpis wielokrotnie było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 marca 2015 r., II CSK 281/14, niepubl.; z dnia 4 kwietnia 2014 r., II CSK 377/13, niepubl.; z dnia 27 kwietnia 2001 r., III CKN 372/00, niepubl.; z dnia 25 września 2014 r., II CSK 722/13, niepubl.; z dnia 30 października 2013 r., II CSK 67/13, niepubl.). Na gruncie tego orzecznictwa Sądu Najwyższego zagadnienie powołane przez skarżącego nie posiada cech zagadnienia nowego i takiego, które nie zostało dotąd dostatecznie wyjaśnione w judykaturze.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego podniesione w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadniają twierdzenia o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Skarżący nie wykazał zatem powołanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w powyższym rozumieniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. W postępowaniu kasacyjnym, w którym skargę rozpoznano na posiedzeniu niejawnym, koszty zastępstwa procesowego mogą być przyznane tylko w razie wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną. Zgodnie z art. 398⁷ § 1 k.p.c. odpowiedzią na skargę kasacyjną jest pismo procesowe wniesione w terminie dwutygodniowym od doręczenia skargi kasacyjnej. Odpowiedź na skargę kasacyjną uczestnika postępowania zawierająca wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego wpłynęła do Sądu Okręgowego w B. w dniu 19 sierpnia 2015 r., tymczasem pełnomocnik otrzymał odpis skargi kasacyjnej w dniu 3 sierpnia 2015 r. Odpowiedź na skargę kasacyjną została zatem złożona z naruszeniem przypisanego terminu. Takie pismo procesowe nie może być uznane za odpowiedź na skargę kasacyjną (por. też postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2006 r., I CSK 176/06, niepubl.; z dnia 5 września 2008 r., II UK 108/08, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2007 r., II CSK 175/07, niepubl.).